

Valtininkas

Kaip APGINTI SAVO SVAJONĘ

7

UŽTIKRINTI ŽINGSNIAI PER
GYVENIMO KLIŪTIS IR NEGANDAS.
ATRASK RAMYBĘ, ĮPRASMINK
GYVENIMĄ, TOBULĖK.

VALTININKAS
POPULIARAUS
POZITYVUMO
TINKLARAŠČIO
AUTORIUS

Alma littera

Turinys

Ižanga	7
O kas čia toks rašo?	10
-1 skyrius. Nuo ko reikia ginti svajones?	15
Netikri demonai, arba tiesiog velniūkščiai	19
Tikri demonai, arba kliūtys	24
0 skyrius. Pasaulio sąranga	45
1 skyrius. Kryptis	125
Kaip siekti krypties?	144
Pavyzdžiai iš gyvenimo	151
2 skyrius. Prioritetai	153
Kaip nustatyti prioritetus?	166
Pavyzdžiai iš gyvenimo	176
3 skyrius. Vertybės	181
Kaip išsiaiškinti savo vertybes?	204
Pavyzdžiai iš gyvenimo	210
4 skyrius. Noras	213
Kaip pasinaudoti noro ir kitų natūralių energijų galiomis?	232
Pavyzdžiai iš gyvenimo	239
5 skyrius. Tikėjimas	243
Kaip stiprinti tikėjimą?	259
Pavyzdžiai iš gyvenimo	268
6 skyrius. Pusiausvyra	273
Kaip pasiekti pusiausvyros?	308
Pavyzdžiai iš gyvenimo	310
7 skyrius. Veiksmas	315
Kaip imtis veiksmų?	326
Pavyzdžiai iš gyvenimo	332
Paskutinis skyrius. Laimės mokslas	337
Pabaigai	347

Labas. Priek, aš turiu Tau kai ką papasakoti. *Apie ką?* Apie svajones! *Ką, ir vėl?* *Juk dabar visi nuolat šaukia iš visų pakampių – siek savo svajonių, siek savo svajonių! Kiekgi galima?! Nesijaudink, jei nenori, gali nesiekti, bet aš papasakosiu apie svajones ir vingiuotus kelius link jų, apie tuose keliuose tykančius pavojus ir negandas, apie paslaptingas ir kartu visiems žinomas mūsų galias, vedančias svajonių link prieš mūsų pačių valią! *Prieš mūsų pačių valią?* Taip. Jei tik svajonė yra, jeigu ji žiba kur nors sąmonės užkaboriuose lyg nušlifluotas deimantas, naktį atspindintis sidabrinę mėnulio šviesą, jei tik ji nesislepia už storo užpildytų atskaitų ar išnaudotų telefono baterijų sluoksnio, mes judame svajonių link ramiai ir iš lėto. Kaip laivelis, plūduriuojantis lygiame it stiklas ežere. Ar Tau tinka toks greitis?*

Netinka? Norėtum greičiau? Norėtum knygos „Kaip pasiekti bet kokią svajonę per septynias dienas“? Galima tokią parašyti! Bet tada svajonė bus labai mažytė, nes per septynias dienas mes neperplauksime jūros, tik ežerėlį! Teisingai supratai, ši knyga apie judėjimą svajonių link. Apie tai, ką reikia daryti, kaip mąstyti, kokius veiksmus atlikti, kad tos abstrakčios galvoje žybsinčios idėjos virstų materija, veiksmu, žodžiu, džiuginančiu ne tik jų autorių, bet gal ir kitus žmones, turinčius galimybę prisiliesti prie tos svajonės.

Nebūsiu per daug optimistiškas ir nepiršiu minties, kad svajones pasiekti lengva, kad tai galima padaryti greitai. Būsiu paprastesnis ir perspėsiu, kad kelias link jų gali užtrukti. Jei svajonė didelė, jai ir laiko reikės daug. Ir dėmesio. Ir pinigų. Tik jokia būdu nemesk didelės svajonės ir nevaržyk savo vaizduotės,

net jei iš pradžių atrodo, kad ją įgyvendinti sunku! Jei nori, gali šioje knygoje aprašytus būdus išbandyti su mažesne, paprastesne idėja ir pažiūrėti, kaip jie veikia. Jeigu jie veiks, galėsi imtis didesnės. *Laiko švaistymas?* Oi ne! Pamatysi vieną svarbų dalyką – pats siekis, pats judėjimas tikslo link yra tikslas. Pats veiksmas, jeigu jis teisingas, teikia džiaugsmo! *O kas yra teisingas veiksmas?* Kantrybės, apie viską iš eilės!

*1 Pamatysi vieną svarbų dalyką –
pats siekis, pats judėjimas
tikslo link
yra tikslas.*

Bus rašoma ne tik apie palaimingą slydimą bangomis pučiant palankiam vėjui, bet ir apie sunkų yrimąsi prieš bangas per audrą. Juk gyvenime būna audrų, ar ne? Juk būtent jos dažnai paskandina mūsų svajones, tiesa? Tai tikrai ne mūsų pačių kaltė! Vadinas, reikia būti pasiruošusiam. *Bet kam visa tai? Turi savo gyvenimą, ir viskas, tiesiog gyvenk! Kam tos svajonės? Kam čia vargti, irtis per audringas bangas, nežinia kam ruoštis?* Aš suprantu. Jei viskas gyvenime gerai, viskas tenkina, nieko netrūksta, niekas nekliūva, nereikia ir jokių svajonių. Mėgaukis! O jei negali mėgautis, jei visgi kas nors neduoda ramybės ir tamsiais atspalviais spalvina dienas, galbūt tai ženklas, kad reikia nors žingsnį žengti ta kryptimi, kurią rodo įsiaudrinęs žmogaus vidus. Nors žingsnį svajonės link. Žingsnelį.

Svajonių siekti yra gerai! Visų pirma gerai pačiam žmogui, nes judesys yra džiaugsmas. Judėdamas savo tikslų link, žmogus pasineria į gyvenimo muziką – kaip pasineria komandai vadovaujantis verslininkas ar teptuką valdantis dailininkas. Kaip pasineria prie atradimo artėjantis, tarp formulių

paskendęs mokslininkas ar dar vieną programos eilutę rašantis programuotojas. Šis siekis, šis judesys įprasmina žmogaus gyvenimą, suteikia jam tikslą, paskatą tobulėti, neužmigti ir svarbiausia – nenuobodžiauti. O įgyvendintos svajonės nuspalvina žmogaus gyvenimą patirtimis ir pasiekimais. Kartais jos patenkina mūsų tuštybę ir leidžia turėti tai, ką galėsime papasakoti anūkams, kartais jos suteikia materialinės naudos čia ir dabar, bet visuomet mums dovanoja tą stebuklingą pasiekimo jausmą, kai koks nors tolimas taškas minčių žemėlapyje pagaliau priartėja, ir štai – jis jau stovi priešais akis!

Tikriausiai sunku patikėti tuo, kad visi žmonės siekia vien gerų svajonių. O gal kieno nors svajonė yra žudyti, apgauti, pavogti? Man lengviau patikėti, kad apgaus ir apvogs visuomenės primestų tikslų siekiantis žmogus. Juk visuomenė sako – būk turtingas, bet visi turtuoliai vagys! Šitaip žmogus pamina savo gražias svajones ir ima gabenti kontrabandą, kad gautų pinigų, tačiau kartu skaičiuodamas žilus plaukus.

Galbūt žmogus išvis netiki jokiomis svajonėmis. Esą jos reikalingos tik apspangusiems idealistams. Ir ima kurti visokias intelektualias sunkiai išnarpliojamas schemas, kaip užsidirbti spekuliuojant vertybiniais popieriais nuosmukio metu. O paskui skundžiasi, kad gyvenimas nemielas, ir eina pas brangiai mokamą psichoterapeutą. Kurio svajonė galbūt kaip tik buvo psichologijos studijos!

„Aš turiu svajonę...“ Šitaip prasidėjo žymaus žmogaus teisių gynėjo Martino Liuterio Kingo kalba, nukreipta prieš rasinę diskriminaciją. Ne „aš sugalvojau, kaip“ ar „aš turiu detalų planą“, bet „turiu svajonę“! Jų reikia, ir ne tik pačiam svajojančiajam. Jos įkvepia kitus, ir ta paskata ima plisti kaip pozityvumo užkratas. Aišku, užkratą stabdo įvairios negandos, bet su tomis negandomis kovoti ši knyga ir yra skirta.

Svajonių siekis naudingas visai visuomenei, nes juk savo minčių ir idėjų įgyvendinimas yra pozityvus, kuriantis veiksmas.

Kuo daugiau turime kuriančių žmonių, tuo visuomenė sveikesnė, laimingesnė. Svajonių siekianti visuomenė yra aktyvi ir kurianti gerovę sau ir kitiems, tuo aš tvirtai tikiu. Šią knygą skiriu visiems, norintiems netūnoti kamputyje. Nebūtina tapti veikliausiu visuomenės nariu ar prikurti vagoną gerovės ir paskui nuo stogo versti kibirais ant žmonių galvų. Kurk tiek gerovės, kiek Tau išeina. Jos gali būti tik sauja, gali būti ir visas vagonų sąstatas. Svarbiausia netūnoti ir nelaukti, kol gerove pradės snigti. Neieškoti pasiteisinimų, kodėl slepiesi kamputyje, neieškoti priežasčių, kodėl negali padaryti vieno ar kito dalyko. Ir nenusiminti dėl to, kad svajonę įgyvendinti bus sunku ar ilgai užtruks.

Svarbiausia – noras judėti. Ši knyga pravers tiems, kurie siekia rasti tinkamą priežastį ir tinkamą būdą pagaliau atsikelti, atsistoti ir pradėti žiūrėti norima kryptimi. Taip pat tiems, kurie jau žiūri norima kryptimi ir bando žengti pirmą žingsnį. Ir galų gale tiems, kurie jau juda pasirinkta kryptimi, tačiau ieško būdų, kaip galėtų judėti dar greičiau. Bet ji tikrai nepadės tiems, kurie tikisi greito būdo nuversti kalnus ar ieško motyvacijos. Knygoje motyvacijos nebus, joje tik parodomas kelias. Bet vis dėlto paslapčia tikiuosi, kad Tau pamačius tą kelią ims varvėti seilė ir Tu užsimanysi juo pajudėti!

Ir dar. Ši knyga nėra didelių dvasinių atradimų knyga. Jei nori tokių atradimų, ne knygas reikia skaityti, o nerti į dvasines praktikas. Mano knyga bus *nedidelių* dvasinių atradimų knyga, šiek tiek supažindinanti su žmogaus vidinio pasaulio sąranga. Tebūna tai tarsi papildoma vertė prie viso to, ką ji ir taip suteiks.

O KAS ČIA TOKS RAŠO?

Esu žinomas kaip Valtininkas. Kuriu tinklaraštį apie *pozityvią kasdienybės filosofiją tiems, kurie neieško pasiteisinimų. Apie ką?* Būtent apie tai, nes tinklaraštis yra skirtas žmonėms, netingintiems galvoti savo galva.

Neturiu „sukramtytų“ straipsnių, sudurstytų iš skambių šūkių ar citatų, nes rašau tai, ką suprantu pats, ir tai, kas pritaikoma kasdienybėje. O kas gali būti labiau pritaikoma kasdienybėje nei siūlomi būdai, kaip kasdien judėti svajonių link! Visuomet stengiuosi būti pozityvus ir nestovėti vietoje.

Neturiu tikslo nuo kasdienybės nuklysti į dvasines aukštumas ar filosofines gelmes. Juk didžiąją gyvenimo dalį praleidžiame kasdienybėje, rutinoje, kiekvieną dieną kartodami tuos pačius veiksmus. Ar žinai, ko iš tiesų linkiu skaitytojui? Kad džiaugsmo teiktų kiekviena diena, kad kiekviena rutinos akimirka suteiktų ramybę. Galų gale tai, ką rasi šios knygos puslapiuose, yra praktiškai pritaikoma filosofija. Žinau, žinau, žmonėms šis žodis atrodo tarsi tuščių plepalų sinonimas. Bet man filosofija yra veiksmų atlikimo būdas. Yra daug būdų tam pačiam veiksmui atlikti: praturtėti galima vagiant, galima dirbant, galima ir spekuliuojant. Lygiai taip ir svajonių pasiekti galima keliais būdais. Vienas jų (man jis atrodo pats geriausias) yra aprašytas šios knygos puslapiuose.

*Linkiu, kad džiaugsmo teiktų
kiekviena diena, kad kiekviena
rutinos akimirka suteiktų ramybę.*

Lieka neatsakyta, kas aš toks... Gal aš turiu valtį ir ja visur plaukiuju, jei jau pasivadinau valtininku? Ne, tai tik graži metafora. Valtininkas yra žmogus, plaukijantis nuo vieno kranto prie kito, pasakojantis vietiniams tai, ką matė, galbūt nuplukdantis vieną kitą siuntinį ar perkeliantis vieną kitą keleivį į kitą pusę. Galbūt tik pasižiūrėti, aplankyti, o gal ir

visam laikui. Tai, ką aprašau knygoje, yra atrasta per mano įsivaizduojamas keliones. Per tradicinius ir netradicinius gyvenimo eksperimentus, dvasines ir nedvasines praktikas, per bandymus su savimi ir stebint kitus.

Kodėl nusprendžiau tai aprašyti? Ar tai begalinis noras padėti žmonės, atvesti juos į tiesos kelią, į protą, atmerkti jiems akis? O gal tai pinigų troškimas, noras užsidirbti nedirbant? (Nes juk rašymas yra malonumas.) Gal noras išgarsėti ir mirgėti blizgančių žurnalų viršeliuose? Priežastis kur kas paprastesnė. Parašyti knygą buvo mano svajonė. *Pala, tavo svajonė buvo parašyti knygą apie tai, kaip pasiekti svajonę?* Ne visai. Mano svajonė buvo parašyti knygą ir papasakoti savo gyvenimo filosofiją: kuo aš vadovaujuosi priimdamas sprendimus ir kodėl man tai sekasi. Svarsčiau, kokia gi knyga būtų naudinga ir skaitytojui, nes rašyti vien dėl rašymo neturėjau jokio noro. Svajojau parašyti vertingą knygą!

Supratau, kad reikia rašyti tai, ką būtų įdomu skaityti. Juk nepirktum knygos, kuri vadinasi „Praktiniai filosofiniai principai“. O gal pirktum? Tačiau atsakymas į klausimą „Kaip apginti savo svajonę?“ yra labai praktiškas būdas viską paaiškinti. Juk aš gyvenime nieko daugiau ir nedarau, tik siekiu svajonių:

- padaryti karjerą ir užimti atsakingas pareigas įmonėje;
- įrašyti ir išleisti muzikos albumą;
- sukurti tinklaraštį ir jį išpopuliarinti;
- dirbti ir kartu keliauti;
- susipažinti su meditacija;
- sukurti savo versliuką;
- apkeliauti Azijos šalis;
- išleisti knygą.

Labai norėčiau, kad svajonių siektų kuo daugiau žmonių. Tam nebūtina mesti darbo, šeimos ir visiškai pakeisti gyvenimo būdą. Nebūtina griebtis ir tų tradicinių visiems peršamų svajonių, kaip apkelti pasaulį (aš noriu tik į Rytus), sukurti verslą (man užteks ir versliuko) ar tapti profesionaliu menininku (man užteks laisvalaikio pamuzikuoti). Tikroji priežastis, kodėl rašau šią knygą, – tai tas paskutinis punktas mano svajonių sąrašė. Jei ji bus naudinga ir Tau, aš labai džiaugsiuosi!

Labai tikiu, kad ši knyga pakeis Lietuvą, iš lėto keisdama po vieną žmogų. Nors dalelę Lietuvos. Kiekvienas, radęs įkvėpimo pajudėti pirmyn savo svajonių kryptimi, įkvėps ir aplinkinius žmones. Jie galbūt paprašys pagalbos, o gal patys ras jėgų ir taip pat žengs žingsnelį pirmyn. Šitaip – žingsnis po žingsnio – šią knygą skaičiusieji gyvens vis geriau. Visi kiti irgi geriau. Tai būtų tobula.

Jei nori tapti pozityvių pokyčių dalimi, mūsų jau laukia kelias. Einam?